

לג (ד) רֵאשִׁית דְּגַגְךָ תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וְרֵאשִׁית גֹּז צֹאנְךָ
ד' ריש עבדך חמך ומשךך וריש גזא
דעגך תתן לה:
תתן-לו:

שְׁלִשִׁים סְאִין. וְרֵאשִׁית גֹּז צֹאנְךָ • כְּשֶׁאָתָה גֹזוּ
צֹאנְךָ בְּכָל שָׁנָה, תֵּן מִמֶּנָּה רֵאשִׁית לַחֵן, וְלֹא פָרַשׁ
בָּהּ שְׁעוֹר, וְרִבּוּתֵינוּ נִתְּנוּ בָּהּ שְׁעוֹר אֶחָד מִשְׁשִׁים
(חולין קלו). וְכִמְהָ צֹאן חֲכֹבֹת בְּרֵאשִׁית הֵגֹז? חֲמֵשׁ
רְחִלוֹת, שְׁנָאָמֶר (ש"א כח): "וְחֲמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּיֹת", רַבִּי
עֲקִיבָא אָמַר: רֵאשִׁית גֹּז, שְׁתֵּים. צֹאנְךָ, אֲרַבְעָה.
תתן לו, הרי חמשה.

כ"ט • רֵאשִׁית דְּגַגְךָ • זו תרומה. וְלֹא פָרַשׁ בָּהּ
שְׁעוֹר, אֲבָל רִבּוּתֵינוּ (תרומות פ"ד) נִתְּנוּ בָּהּ שְׁעוֹר: עֵין
יְפֵה אֶחָד מֵאַרְבָּעִים, עֵין רַעָה אֶחָד מִשְׁשִׁים, בִּינוּנִית
אֶחָד מִחֲמִשִּׁים, וְסִמְכוֹ עַל הַמְקָרָא שְׁלֹא לַפְחַת
מֵאֶחָד מִשְׁשִׁים, שְׁנָאָמֶר (יחזקאל מה): "וְשִׁשִּׁתָּם הָאִיפָה
מֵחֹמֶר הַשְּׁעָרִים". שְׁשִׁית הָאִיפָה, חֲצִי סָאָה, כְּשֶׁאָתָה
נֹתֵן חֲצִי סָאָה לְכוֹר, הָרִי אֶחָד מִשְׁשִׁים, שֶׁהַכוֹר

ה' ארי בה יתדעי ו' אלהך מכל שבטיך
למקם לשמשא בשמא ד'וי הוא ובנוהי כל
יומיא:

(ה) כִּי בּוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שְׁבִטֶיךָ לְעֹמֵד
לְשֵׁרֶת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבָנוּ כָּל־הַיָּמִים: ם

כ"ט • לְעֹמֵד לְשֵׁרֶת • מִכָּאן שָׂאִין שְׁרוֹת אֱלָא מְעַמַּד.

♦ יום רביעי ד' אלול ♦

ו'ארי ייתי לנאה מחדא מקרויך מכל
ישראל די הוא דר תמן וייתי בכל רעות
נפשה לאתרא די יתדעי ו':

(ו) וְכִי־יָבֵא הַלְוִי מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
הוּא גֵר שָׂם וּבֹא בְּכָל־אֹתָת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה:

כ"ט • וְכִי־יָבֵא הַלְוִי • (ספרי) יְכַל בְּבֵן לְוִי וְדָא, הַפְּתוּב מְדַבֵּר? תְּלַמּוּד לֹמַר: "וְשֵׁרֶת", יֵצְאוּ לְוִים שָׂאִין
רְאוּיִין לְשְׁרוּתָא.

כ"ט • וְכִי־יָבֵא הַלְוִי • (ספרי) יְכַל בְּבֵן לְוִי וְדָא, הַפְּתוּב מְדַבֵּר? תְּלַמּוּד לֹמַר: "וְשֵׁרֶת", יֵצְאוּ לְוִים שָׂאִין
רְאוּיִין לְשְׁרוּתָא.

ז'וישמש בשמא ד'וי אלהה ככל אחוהי
לנאי דמשמשין תמן בצלו קדם ו':

(ז) וְשֵׁרֶת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו בְּכָל־אֲחֹוֹ הַלְוִים
הַעֹמְדִים שָׂם לִפְנֵי יְהוָה:

הַכֹּהֲנִים הַבָּאִים לְרַגְלֵךְ, שְׁמֹקְרֵיבִין בְּמִשְׁמַר וְעוֹבְדִין
בְּקִרְבָּנוֹת הַבָּאוֹת מִחֲמַת הַרְגֵל כַּגֹּזֵן מוֹסְפֵי הַרְגֵל,
וְאֶף־עַל־פִּי שָׂאִין הַמְּשַׁמֵּר שְׁלֵהֶם.

כ"ט ור"ז • וּבֹא בְּכָל־אֹתָת נַפְשׁוֹ וְגו', וְשֵׁרֶת • לְמַד עַל
הַפְּחֵן שְׂבָא וּמְקָרִיב קִרְבָּנוֹת נִדְּכָתוּ אוֹ חוֹכְתוּ, וְאֶפְלוּ
בְּמִשְׁמַר שָׂאִינוּ שְׁלוֹ. דְּבַר אַחֵר: עוֹד לְמַד עַל

כוּרִין שְׁעוּלִים שְׁשִׁים סְאִין, הָרִי חֲצִי
סָאָה לְעֲשָׂרִים סְאִין, וְהוּוּ אֶחָד
מֵאַרְבָּעִים. בִּינוּנִית אֶחָד מִחֲמִשִּׁים,
דְּכַתִּיב גַּבִּי שְׁלַל מִדִּין (במדבר לא ז) אֶחָד
אָחוּ מִן הַחֲמִשִּׁים, וְקָא קְרִי לִיה
תְּרוּמָה. וְגַם לְשׁוֹן תְּרוּמָה תְּרִי מִמָּאָה:
וְרֵאשִׁית גֹּז צֹאנְךָ תִּתֵּן לוֹ. בְּפָרֶק
רֵאשִׁית הֵגֹז (חולין קלח) מְפָרֵשׁ דְּבָעִינָן
שְׁיָהָא בּוֹ בְּדִי נְתִיבָה, שְׁיִתֵּן לוֹ צֶמֶר בְּדִי
לְעֲשׂוֹת אֲבָנֶט: תורה ה

זְבָחִי. לְרִבּוֹת בְּהֵמַת שׁוֹתֵפִין (חולין
קלז). תורה ד
(ד) רֵאשִׁית דְּגַגְךָ. אֵין לָהּ שְׁעוֹר, אֱלָא
שְׁשִׁירֵיהּ יִפְרִין. שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אָדָם כָּל
גֵּרְנוּ תְּרוּמָה, וּלְפִיכָּה אֲמָרוּ חו"ל (חולין
קלז) חֲטָא אַחַת פּוֹטְרַת אֶת הַכְּרִי. אֲמַנְם
רִבּוּתֵיהּ נִתְּנוּ בָּהּ שְׁעוּרִין (תרומות פ"ד
מ"ג), עֵין רַעָה אֶחָד מִשְׁשִׁים, עֵין יְפֵה
אֶחָד מֵאַרְבָּעִים, בִּינוּנִית אֶחָד
מִחֲמִשִּׁים. וְאֶסְמְכֹהָ אֲקָרָא, אֶחָד
מִשְׁשִׁים דְּכַתִּיב (יחזקאל מה ז) שְׁשִׁית